ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχ. 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἱασδήποτε τιμῆς.

Ἰ. Σ., Τύλ. Τὸ διήγημά σας ὄχι καὶ τόσο καλογραμμένο. Τὸ θέμα του ἀρκετὰ κοινὸ καὶ ἡ διατύπωσί του πρόχειρη.—Δ. Κ. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ συγχαρητήριά σας. Καὶ ποῦ νὰ ὄντε τὶ ἐκπλήξεις θὰ παρουσιάσῃ λίαν προσεχῶς τὸ «Μπουκέτο» στοὺς ἀναγνώστας του ! Τὸ ποίημά σας καλὸ καὶ θὰ τὸ δημοσιεύσουμε.—Ζ. Α. Φ. Δ. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Πάντως δικαιοῦμαι κάποιας ἐπιεικείας, δεδομένου ὅτι λόγῳ τῆς νεαρᾶς ἀφ' ἑνὸς ἡλικίας καὶ τῆς μὴ συνεχοῦς ἀφοσιώσεως ἐν τῇ ποιήσει, εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ δυνάμεθα ὅλοι οἱ μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀσχολούμενοι εἰς τὴν ποίησιν νὰ πράξομεν κάτι τὸ τέλειον.

Μὰ πῶς θέλετε νὰ δειχτοῦμε ἐπιεικεῖς, τὴ στιγμὴ ποὺ γιὰ νὰ διατηρήσετε κάποιο στοιχειῶδες μέτρο στὰ ποιήματά σας....τρῶτε τὶς συλλαβές τῶν λέξεων ἀλύπητα ; Ἰδοὺ μερικὰ παραδείγματα :

Νηὸς σακάτης στοὺς δρόμους γυρίζει
τὸ τιμημένο σέρνοντας κορμί,
τῆς ζωῆς τὶς πίκρες του τὶς κρύβει
τῆς δόξας ἡ ἀμάραντη τιμή.
Τὰ γερά του τὰ πόδια ἡ ὀβίδα
ἀπ' τὰ γόνατα θέρσε σκληρὰ
σὰν πολέμα γιὰ γονιούς, πατρίδα,
δίνοντας σταδέλφια μας τὴ λευτεριά.
Μὲ τὰ χέρια ποὺ τότε σφιγμένα
κρατοῦσαν μὲ βιὰ τὸ σπαθί,
Γκρᾶ μάλχερ ἄρματα ματωμένα
κοιλέται τώρα στὴν ἔρημη τὴ γῆ.
Ἡ κακιά του ἡ μοῖρα νὰ ζήσῃ
τοὔγραφε καὶ μόνος τ' ὁ φτωχὸς
τὰ ὀρφανά του παιδιὰ νὰναστήσῃ
καὶ τὴ μάνα του ποὔσφαξ ὁ καῖμός.
Κι' ἀπὸ δρόμο σὲ δρόμο γυρνάει
ἀπὸ λύπη γεμάτη τὴν καρδιά,
μὲ ντροπὴ τοὺς διαβάτες κοιτάει
τὴ βγῆκε γιὰ τὴν ἄθλια διακονιά.

Π. Ζ., Ρόδον. Τὸ ποιηματάκι σας πολὺ παιδικόν. Ἰδοὺ δυό του τετράστιχα :

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Ἤρθε ὁ χειμῶνας πάλι
μὲ τὸν κρύο του ἀέρα.
Σπᾶ τὸ κύμμα στ' ἀκρογιάλι
βρέχει βρέχει νύκτα 'μέρα.
Καὶ ἀρχίζουν στὰ ποτάμια
κι' ἀρκετῶν σπιτιῶν τὰ τζάμια
νὰ κυλᾶνε τὰ νερά,
τρίζουνε ἀπ' τὸν βορρᾶ, κλπ.

Διαβάστε Ἕλληνα, ποιητάς. Θὰ δῆτε ἐκεῖ τί ἀκριβῶς εἶνε ποίησις.—Κ α ν. Κ ω σ τ ό π ο υ λ ο ν, Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας δὲν εἶνε καλό. Δυστυχῶς γιὰ νὰ γραφῇ ἕνα καλὸ διήγημα δὲν χρειάζεται νὰ ξέρῃ μόνον κανεὶς νὰ γράφῃ. Ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ τοῦ διηγήματός σας :

ΕΝΩ ΞΑΝΑΓΥΡΝΑ Η ΕΥΤΥΧΙΑ

«Ἐξοῦσαν ἀγαπημένοι σ' ἕνα ἀπόμερο σπιτάκι, μ' εὐτυχίαν, λατρεύοντας ὁ εἷς τὸν ἄλλον. Τὴν εἶχε πάρει ἀπὸ τρελλὸν ἔρωτα καὶ ἐζοῦσαν λοιπὸν ἔτσι εὐτυχισμένοι καὶ οἱ δυό, ὅταν ἦρθε ἡ κακιὰ μέρα νὰ χωρισθοῦν. Ὁ Παῦλος, ἐνῶ ἐγύριζεν ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του κουρασμένος τὸ ἡλιοβασίλεμα, καὶ πλησιάζων εἰς τὸ σπίτι του, ἤκουσε ὁμιλίες καὶ ἐνῷ ἐτροχοροῦσε, ἤκουσε ἤχους φιλημάτων. Ἔμεινε ἀκίνητος ! Τέλος ἐπλησίασε σιγὰ - σιγὰ καὶ ἤκουσε μὲ μεγάλην προφύλαξιν τὰ λεγόμενα. Δὲν ἐμίλησεν καθόλου, ἀλλ' ἀπεμακρύνθη μὲ τὴν καρδίαν συντετριμμένην. Ἔχω ὅμως πάντοτε εἰς τὸν νοῦν τὰς τελευταίας λέξεις : «Αὔριον νὰ μοῦ γράψῃς γράμμα καὶ ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ μοῦ τὸ στείλῃς». Τὴν ἑπομένην δὲν ἐπῆγε εἰς τὴν ἐργασίαν του, ἐπίτηδες διὰ νὰ καταλάβῃ τί συμβαίνει. Ἐνῶ ἐκάθητο εἰς ἕνα ἀπόμερο μέρος, κοντὰ στὸ σπίτι του, διέκρινε ἕνα μικρόν, ὁ ὁποῖος κρατοῦσε εἰς τὸ χέρι του ἕνα φάκελον. Τὸ πεδὶ ἐπλησίασεν ἀμέριμνον, ὁπότε ἐξελθὼν τῆς κρύπτης του, τοῦ τὸ πῆρε. Τὸ ἄνοιξε βιαστικὰ μὲ τρέμουσαν καρδίαν καὶ ἐδιάβασε γρήγορα - γρήγορα τὶς λίγες γραμμὲς τοῦ γράμματος. Ἔπειτα ἀνέβηκε τρία - τρία τὰ σκαλιὰ τῆς πέτρινης σκάλας καὶ μπῆκε μέσα στὸ σπίτι του θυμωμένος. Τὸ πέταξε μπροστὰ στὴ γυναῖκα του, ἀφοῦ τῆς εἶπε τὶς τελευταῖες λέξεις : «Δὲν τὸ ἔλπιζα ἀπὸ σένα, Καίτη». Ἀπὸ τότε ἐχωρίστηκαν. Ὁ Παῦλος, μὴ ἠμπορῶν πλέον νὰ ἀνθέξῃ τὴν ζωὴν τῶν πόλεων, ἀπεμακρύνθη εἰς ἕνα ἐξωχικὸ σπιτάκι καὶ ἐζοῦσε εὐχάριστα, ἐνῶ ἡ Καίτη ἔμεινε εἰς τὴν πόλιν».

Ἂν καὶ προσπαθεῖτε δηλαδὴ νὰ τὸ κάμετε τραγικὸν καὶ δραματικὸν καὶ συγκλονιστικόν, ἡ λογοτεχνικὴ ἄγνοια σᾶς παρασύρει εἰς λάθη στοιχειώδη. Κι' ἔτσι τὰ δραματικὰ μέρη τοῦ διηγήματος καταντοῦν, χωρὶς νὰ τὸ θέλετε, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοεῖτε, μάλλον εὔθυμα. Διαβάστε Ἕλληνας διηγηματογράφους. Ἔχουμε, εὐτυχῶς, ἀρκετοὺς τέτοιους, πολὺ καλοὺς μάλιστα. Ἔτσι θὰ μπῆτε στὸ νόημα τῆς Τέχνης καὶ θὰ κατορθώσετε νὰ δημιουργήσετε καὶ σεῖς κάτι τὸ ἄξιον λόγου.—Φ. Κ α μ έ ρ ι ο ν. Ὅπως καὶ σὲ προηγούμενο φύλλο σᾶς ἐγράψαμε, οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε καλοί. Ἰδοὺ σήμερα καὶ τὸ ἕτερον ποίημά σας :

ΚΙ' ΥΠΟΚΡΙΣΙ ΑΝΤΑΜΑ

Ἂς εἶναι. Τώρα δὲν μοῦ μιλᾶ ἡ καρδιά,
γιὰ λίγο ἴσως καιρό. Ἔλα ἐσὺ ἁμαρτωλή,
σέ, ποὺ ξαναγκάλιασα σ' ἔρημη μοναξιά,
σὺ ποῦ δὲν μὲ πότισες φαρμάκι καὶ χολή.
Κρύα ἂς εἶσαι. Δυναμώνει ἡ ἀγάπη σου
μὲ χρῆμα. Ἔλα κοντά μου, ἁμαρτωλή.
Κι' ἐγὼ θὰ κλάψω, πές μου καὶ σὺ τὰ πάθη σου
καὶ δεῖξε στὸ φιλί μου συστολή.
Καὶ θὰ πλανέψουμ' ἔτσι τὴν ἀγάπη τὴν μεγάλη.
Ἐλπίδες καὶ λαχτάρες, γέλιο καὶ κλᾶμα,
παράπονο δικό σου, δική μου ἀγκάλη
ὅλα ἂς εἶν' ψευτιά, κι' ὑπόκρισι ἀντάμα !...

Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ὀνομασθῇ ποίημα αὐτό ; Ἕνα ποίημα συγκινεῖ, μεταρσιώνει... Πάψτε λοιπὸν νὰ γράφετε στίχους, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, κι' ἀρχίσατε νὰ διαβάζετε τοὺς πιὸ καλοὺς ποιητάς μας. Ἔτσι ἴσως κατορθώσετε κάτι. Μὰ κι' ἂν δὲν γράψετε μιὰ μέρα τελείους στίχους, θὰ σᾶς μείνῃ τοὐλάχιστον ἡ εὐχαρίστησις ἐκ τῆς μελέτης αὐτῆς, εὐχαρίστησις ὄχι μικρά.—Ἰ ω. Σ α ρ γ έ ν τ, Ζάκυνθον. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστούμεν.— Ἀ ν τ. Κ ρ ι κ έ α ν, Λαγκαδία (Λακωνίας). Δυστυχῶς δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἄλλοιῶς. Τὸ Μεγάλο Λαχεῖον προορίζεται γιὰ τοὺς ἀναγνώστας καὶ τῶν δυὸ περιοδικῶν, τοῦ «Μπουκέτου» δηλαδὴ καὶ τῆς «Οἰκογενείας». Ἡ ἐπιχείρησις, ἡ ὁποία ἐκδίδει καὶ τὰ δυὸ περιοδικά, μοιράζει δῶρα ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ εἶνε φυσικὸν νὰ θέλῃ νὰ εὐχαριστήσῃ περισσότερο αὐτοὺς ποὺ τὴν ὑποστηρίζουν πιὸ πολύ. Γιὰ τοὺς ἀναγνώστας ἄλλωστε τοῦ ἑνὸς περιοδικοῦ, ὑπάρχει τὸ Ἑβδομαδιαῖο Λαχεῖο καὶ τὰ 52ράλιδα καὶ 60σέλιδα τεύχη του, τὰ ὁποῖα τιμῶνται 4 μόνον δραχμάς. Μὴν εἰστε λοιπὸν τόσο ἀπαιτητικοί !... — Α. Ἀ ρ β α ν ι τ ά κ η ν, Πάτρας. Μᾶς συγκίνησε πολὺ ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς σας. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Κοινὸ τόσο στὴν ἐμπνευσι ὅσο καὶ στὴν ἐκτέλεσι.—Α. Π α π α δ ά τ ο ν, Ἐνταῦθα. Στεῖλτε μας λεπτομερῆ κατάλογον.

φορία, ποὺ ἔκανε τὴν Λοῦπε νὰ λυσσάξῃ ἀπ' τὸ πεῖσμα της. Κι' ἔπειτα, ὅταν ἐδημοσιεύτηκαν ἐκεῖνα τὰ συνταρακτικὰ ἀποσπάσματα στὰ «Ἡμερήσια Νέα», ἀπὸ τὸ ἐρωτικὸ γράμμα του πρὸς τὴν Κλάρα Μπόου, ἡ φλογερὴ Μεξικάνα πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ δώσῃ ἕνα τέλος σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία καὶ τὴν ἄλλη μέρα παντρεύτηκε τὸν Τζόννυ Βαϊσμοῦλλερ !

Ἡ Λοῦπε Βελὲζ γυναῖκα τοῦ Τζόννυ Βαϊσμοῦλλερ ! Οἱ «ἀστέρες» δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ πιστέψουν ! Κι' ὅμως ἦταν ἀλήθεια... Ἡ Λοῦπε, ὕστερα ἀπὸ τὸ γάμο της, ἔφυγε μαζὶ μὲ τὸν ἄνδρα της γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη μὲ τὸ ἀεροπλάνο....

Τί θὰ γινόταν τώρα ; Ποιὸ τέλος θὰ εἶχε αὐτὴ ἡ συνταρακτικὴ ἱστορία ; Θὰ κατέληγε σὲ δρᾶμα ; Μπᾶ! Ὁ Ρὲξ Μπὲλ εἶνε τόσο ψύχραιμος, τόσο θετικός ! Μόλις γύρισε ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη κι' ἔμαθε τὰ σκάνδαλα τῆς γυναίκας του, χαμογέλασε εἰρωνικὰ καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὴν πῆρε κι' ἔφυγε ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ.

Ὁ Ρὲξ Μπὲλ κι' ἡ Κλάρα Μπόου βρίσκονται τώρα σ' ἕνα ἡλιόλουστο ἀκρογιάλι τῆς Φλωρίδος. Ὅσο γιὰ τὸν Γκάρυ Κοῦπερ, ἡ κακὲς γλῶσσες λένε ὅτι δὲν πρόφτασε ν' αὐτοκτονήσῃ, ὅπως φοβέριζε τὴν «ἀγάπη» του, γιατί πρόλαβε καὶ τὸν ἔσωσε, ἀνοίγοντας τὴν τρυφερὴ ἀγκαλιά της, ἡ κόμησσα Φράσσο, ἡ περίφημη Ἰταλίδα γόησσα τοῦ Χόλλυγουντ, ποὺ ἔχει παρατήσει ἀπὸ καιρὸ τ' ἀριστοκρατικὰ παλάτια τῆς Φλωρεντίας καὶ τῆς Ρώμης κι' ἔχει ἐγκατασταθεῖ στὸ Μπέβερλυ Χίλς, κοντὰ στοὺς ἀγαπημένους της γόητες τῆς ὀθόνης....

Δ. Μ. ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος	Δρχ. 200	Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια 6
» Ἑξάμηνος	» 100	Ἀμερικῆς	» 6

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κονγκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐν Ἀμερικῇ Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Apt.41) New York city, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδὰν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, καὶ ἐν Βελγικῷ Κονγκὸ ὁ κ. Γεώργ. Ἀντωνιάδης B. P. 445 Elisabethville Congo — Belge. ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.